

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și cincea după Rusalii

Sfinții Părinți ai Bisericii, înțelegând valoarea pe care Dumnezeu o acordă milostivirii și ajutorării semenului, indiferent de originea sau identitatea acestuia, au multiplicat și răspândit în societate mesajul Evangheliei, contribuind astfel la pacea și buna înțelegere dintre oameni și comunități. Iată un exemplu din Filocalia XI:

„Întrebare: Un mirean iubitor de Hristos a întrebat: voiesc să storc în teascau meu vinul unui iudeu. Oare e păcat?

Răspuns: Dacă Dumnezeu, plouând peste țarina ta, n-ar ploua și peste cea a iudeului, nici tu n-ar trebui să storci vinul lui. Dar dacă iubirea Lui de oameni se întinde peste toți și plouă peste drepti și nedrepti, de ce tu voiești să fii neomenos și nu mai degrabă milostiv, precum El însuși zice: «Fiți milostivi, precum Tatăl vostru Cel din ceruri milostiv este»“. (Sfinții Varsanufie și Ioan - Scrisori duhovnicești, răspunsul 686 (al lui Ioan), în Filocalia sfințelor nevoițe ale desăvârșirii, vol. XI, Editura Humanitas, București, 2009, p. 552

Evangelia Duminicii a douăzeci și cincea după Rusalii Pilda samarineanului milostiv Luca 10, 25-37

În vremea aceea a venit la Iisus un învățător de lege, ispitindu-L și zicând: Învățătorule, ce să fac ca să moștenez viața de veci? Dar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citești? Iar el, răspunzând, a zis: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău, ca pe tine însuși“. Atunci Iisus i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei fi viu. Dar el, voind să se îndreptățească pe sine, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu? Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon, și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat lăsându-l aproape mort. Din întâmplare, un preot cobora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc, venind și văzând, a trecut pe alături. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă și, apropiindu-se, i-a legat rănilor, turnând pe ele untdelemn și vin, și, punându-l pe asinul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el. Iar a doua zi, scoțând doi dinari, i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da. Deci, care dintre aceștia trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? Iar el a zis: Cel care a făcut milă cu el. Iar Iisus i-a zis: Mergi și fă și tu asemenea.

Predică la Duminica a XXV-a după Rusalii - Pilda Samarineanului milostiv (Pr. Ilie Cleopa)

Dacă citim cu atenție Sfânta Evanghelie vedem că Mântuitorul nostru Iisus Hristos a fost ispitit de diavolul (Matei 4, 1-11), dar mai ales de multe ori a fost ispitit de slugile diavolului, care erau cărturarii, saducheii, fariseii, arhierii și legiuitorii (Matei 22, 15-18).

Aceste ispitiri din partea lor, întotdeauna erau amestecate cu ură, cu vicleșug și cu fățarnicie. Așa vedem, de exemplu, că fariseii, au ținut sfat cu vicleșug ca să prindă în cuvânt pe Mântuitorul, și au trimis la El niște iscoade ca să-L întrebe dacă se cuvine a da dajdie Cezarului. Dar Mântuitorul, cunoscând viclenia lor, a zis către ei: **„De ce Mă ispiți, fățarnicilor?”** (Marcu 12, 15). Altă dată saducheii și fariseii s-au apropiat cu vicleșug de Domnul, să le dea semn din cer. Iar El le-a răspuns: „Când se face seară, ziceți: Măine va fi timp frumos, pentru că este cerul roșu; iar dimineața ziceți: Astăzi va fi furtună, pentru că se roșește cerul posomorât. Apoi le-a zis: Fățarnicilor, fața cerului știți să o judecați, dar semnele vremilor nu puteți! **Neam viclean** și adulter cere semn și semn nu i se va da decât numai semnul lui Iona, și lăsându-i a plecat” (Matei 16, 1-4).

Vedeți, fraților, că în cuvintele de răspuns către saducheii și fariseii, îi numește fățarnici și neam viclean. Și aceasta pentru că în sfătuirea lor de a-L ispiți și a-L cere semn din cer, erau plini de fățarnicie și viclenie. La fel vedem și pe legiuitorul din Sfânta Evanghelie de azi venind cu viclenie și fățarnicie către Domnul, ispitindu-L și zicând: **„Învățătorule, ce voi face să moștenesc viața cea veșnică?”** (Luca 10, 25). Dar Domnul nostru Iisus Hristos, care „prinde pe cei înțelepți în vicleșugul lor” (I Corinteni 3, 19), văzând pe legiuitor că una vorbește cu gura și alta plănuiește în inima lui, nu i-a răspuns la cuvintele sale, ci îi pune o întrebare, zicând: „În Lege ce este scris, cum citești?” (Luca 10, 26), încercând din cuvintele lui să-l învețe cele ce nu știa. Mântuitorul, care întotdeauna vedea vicleșugul celor ce I se adresau (Luca 20, 23), cunoscând viclenia legiuitorului care Îl ispitesc, l-a întrebat: „Ce scrie în Legea lui Moise?” Iar el a zis: **„Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău, și pe aproapele tău ca pe tine însuși.”** (Levitic 19, 18; Matei 22,

37-40), iar Mântuitorul i-a zis: „Drept ai răspuns, fă aceasta și vei fi viu”.

Legiuitorul însă nu credea că Iisus Hristos este Dumnezeu. Pentru ce dar, Iisus i-a zis: **„Fă aceasta și vei fi viu?”** Dar poate oare cineva să se mântuiască fără credință în Iisus Hristos? Nu, căci Domnul a zis: „Cela ce crede întru Mine, nu crede în Mine ci în Cel ce M-a trimis pe Mine”, și iarăși: „Cel ce mă vede pe Mine, vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine” (Ioan 12, 44-45), și iarăși: „Cela ce crede în Mine, chiar de va muri viu va fi” (Ioan 11, 25). Atunci pentru ce a zis Domnul legiuitorului că va fi viu împlinind cele scrise în legea lui Moise? Iată pentru ce: pentru că Legea lui Moise a fost învățătoare și **„călăuză spre Hristos”** (Galateni 3, 24), iar „sfârșitul Legii este Hristos, spre îndreptarea a tot celui ce crede” (Romani 10, 4), și acela ce crede în învățătura lui Moise, acela crede și în Iisus Hristos. Cum zice și în alt loc: „De ați fi crezut în Moise, ați fi crezut și Mie” (Ioan 5, 46-47).

A mai zis Domnul legiuitorului că va fi viu prin cele scrise în legea lui Moise, pentru că **„tot cel ce iubește pe Cel ce a născut, iubește și pe cel născut din El”** (I Ioan 5, 1). Iar legiuitorul vrând a se îndrepta pe sine, l-a întrebat pe Iisus: „Cine este aproapele meu?” (Luca 10, 29) Iată, altă întrebare pusă cu vicleșug lui Iisus. Oare legiuitorul nu știa cine este aproapele lui? Acesta ca un legiuitor și învățător de Lege, știa cu adevărat cine este aproapele lui, dar prin această întrebare vicleană, vroia să audă ce zice Domnul, fiindcă el socotea că numai cei din neamul iudeilor sunt aproapele lor, iar nu oricare om.

Dar Preabunul nostru Mântuitor, vrând să-i arate cine este cu adevărat aproapele nostru, i-a răspuns cu pilda omului căzut între tâlhari, zicând: „Un om oarecare, se cobora din Ierusalim la Ierihon și a căzut între tâlhari, care, dezbrăcându-l și răbindu-l, s-au dus lăsându-l abia viu” (Luca 10, 30). Vedeți, fraților că Mântuitorul nu a zis un iudeu, ci un om oarecare, ca prin aceasta să-i arate legiuitorului că orice om este aproapele nostru și de îl vom vedea în primejdie se cuvine cu toată dragostea a-l ajuta. După ce Mântuitorul a spus această pildă legiuitorului, l-a întrebat: **„Care dintre aceștia trei ți se pare a fi aproapele celui ce a căzut între tâlhari?”** Iar el, silit fiind să spună adevărul, a zis: Cel ce a făcut milă cu dânsul. Atunci Mântuitorul a zis: „Mergi și fă și tu asemenea” (Luca 10, 37).

Parintele Petru Boiarski, noul mucenic (1973-1993)

Părintele Petru Boiarski este unul dintre cei mai mari sfinți preoți de mir din vremurile noastre. Acesta și-a început Golgota și a luat pe umeri crucea muceniciei pentru Hristos pe 17 noiembrie 1993. Trupul schingiuit al părintelui ucis a fost găsit în a patra zi. E îngrozitor și să-ți imaginezi cu câtă ură ucigașul de oameni, diavolul, a încercat să se răzbune pe sfânt pentru înfrângerea lui (la puțin timp după înmormântarea lui părintele i s-a arătat în vis unuia dintre fiii lui duhovnicești și i-a dezvăluit ultima sa nevoiță, nu a ascuns nici faptul că ochii i-au fost arși cu o lampă de sudat. După toate înfrângerile vrăjmașul a mai primit o nouă înfrângere. În ciuda suferințelor de neconceput, Petru a murit în rugăciune însemnându-se încontinuu cu semnul crucii. Trei degete de la mâna lui dreaptă așa au și rămas pe vecie, adunate pentru închinare. Cei care l-au înmormântat au încercat să le despartă și au fost martorii atotbiruitoarei iubiri pentru Dumnezeu asupra căreia nu are putere nici moartea. Când, în sfârșit, după multe încercări au reușit să le despartă, în văzul tuturor degetele s-au unit din nou pentru proslăvirea Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Așa a și rămas mâna lui sfântă, adunată în veșnicie pentru semnul crucii. Așa cum viața părintelui Petru a fost o neîntreruptă rugăciune de laudă și mulțumire către Sfânta Treime astfel și moartea lui a preamărit cu bărbăție numele Tatălui, Fiului și Sfântului Duh. Dumnezeu și-a arătat mărinimia sa către noul mucenic, ai cărei martori au fost nu numai credincioșii, ci și mulți necredincioși sau simpli pietoni care se aflau în acea zi de 21 noiembrie lângă Biserica Învierii Domnului din orașul Tokmak. După 20 de minute de la așezarea sicriului în biserică dinspre uși a început să se răspândească un fel de rumoare care până la urmă i-a cuprins pe toți credincioșii. Motivul era stâlpul de foc apărut deasupra bisericii. Deasupra bisericii, în dreptul locului unde stătea sicriul mucenicului se ridica spre cer un stâlp de lumină roșu aprins. Soarele strălucea ca în ziua Paștelui. Ce a vrut să spună Domnul prin acest semn oamenilor săi? Poate faptul că în viața sa părintele Petru a fost ca un stâlp de foc de la pământ la cer, ale cărui rugăciuni, ca o tămâie curată, se ridicau spre tronul ceresc al Tatălui. În adâncul smereniei sale se ascundea de oameni, însă Dumnezeu a voit să dezvăluie slava lui în fața tuturor, îndeplinind promisiunea Sa: „Pe cei care mă preamăresc, îi voi proslăvi și Eu. (Regi 2,30. Doar într-un singur an de slujire el a schimbat mai mult de 10 parohii. Așa a îngăduit Dumnezeu, ca acest vas ales, propovăduitorul Evangheliei lui Hristos să fie văzut de mulți. Și acum oamenii veneau de peste tot să-și ia rămas bun de la dragul lor părinte. În clasa unei școli

dintr-un sat, unde părintele a avut posibilitatea doar o dată să vorbească despre Dumnezeu plâneau toți copiii, atât de mult l-au îndrăgit pe părinte în timpul scurtei lor întâlniri. Numai acum parcă li s-a descoperit tuturor cum era părintele Petru, așa cum spunea el: „Toți vor înțelege și mă vor prețui, dar nu vor mai avea pe cine”. Părintele Petru, într-adevăr, prin iubirea sa tindea să se asemene lui Dumnezeu, el era o icoană vie a lui Hristos, plin de dragoste nemărginită, de necuprins, de nedescris. Moartea lui era dovada acestui fapt pentru fiecare om care a venit să-și ia rămas bun de la el. Noaptea, lângă sicriu, preoții citeau pe rând Evanghelia. Și atunci s-a întâmplat ceva de neconceput. Mulți s-au învrednicit să audă o cântare îngerească. Deodată biserica s-a umplut de un cântec nemaipomenit de frumos și armonios. Acest uimitor cântec nu s-a întrerupt până dimineața, el venind parcă de sus, de sub cupolă. Însă nu era auzit de toți, ci numai de cei care aveau puterea să-l audă prin simțul lor duhovnicesc. Înșiși îngerii l-au preamărit pe mucenic, primindu-l în sfântul lor sobor. În a opta zi de la moarte sicriul cu trupul mucenicului a fost adus în satul său natal, Zalojfi. Iar în a noua zi, de 26 noiembrie, l-au înmormântat. Pentru ultima oară parcă pentru a primi binecuvântare de la părintele drag oamenii se aplecau spre mâna lui, adunată pentru a însemna cu sfânta cruce. Tuturor li se părea că părintele doarme, că îndată se va trezi fiindcă moartea și putreziciunea nu aveau putere asupra trupului său. Cei care îi sărutau mâna simțeau fiecare venă și ca la moaștele sfinților plăcuți lui Dumnezeu, de la mucenicul pentru Hristos venea un miros bineplăcut, amintind mirosul florilor, însă un miros nemaiîntâlnit pe acest pământ. Era mireasma vieții veșnice, biruitoare asupra morții, mireasma harului lui Hristos, la a cărei biserică nefăcută de mâna omenească a contribuit și Petru. După ce Dumnezeu a descoperit într-un mod atât de minunat și clar cine era părintele Petru, ultimul semn al milei Sale către mucenic i-a făcut pe toți să cadă în genunchi cu umilință și emoție înaintea dreptmăritorului. Când au lăsat sicriul în groapă însuși soarele, marele luminător ceresc care dă viață întregii lumi, s-a închinat de trei ori cu izbucniri luminoase de raze. De trei ori, asemenea mâinii mucenicului, în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, revărsând prin jertfa bineplăcută a părintelui Petru binecuvântarea dumnezeiască asupra tuturor celor ce trăiesc pe pământ. Prin această minune clară s-a arătat întregii lumi sensul sfințeniei. Sfântul Siluan spune: „Cred că pentru acești oameni Dumnezeu ține lumea pentru că ei sunt atât de plăcuți lui Dumnezeu și Dumnezeu întotdeauna îi ascultă pe smeriții lui slujitori, iar nouă ne este bine întotdeauna pentru rugăciunile lor”. Să dăm slavă și mulțumire lui Dumnezeu că nu ne-a lăsat datorită sfinților lui și pentru rugăciunile lor miluiește întreaga lume.

Text selectat de Elena Gheroghiță, după
"Viața și minunile Părintelui Petru Boiarski, noul
mucenic"; Vladimir Karagodin, Editura Areopag, 2012

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274 , Str. Toma Cozma, nr. 41,
cod poștal 700 554, Iași, tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe
facebook

Biserica Toma

PELERINAJ ÎN ISRAEL

Servicii incluse:
- transport avion Iași - Tel Aviv - Iași;
- taxe aeroport;
- asistență aeroport;
- 7 nopți cazare la hotel 3/4* în regim dublu;
- demipensiune;
- taxe de intrare la obiectivele din program;
- transport autocar;
- preot însoțitor.

Nu sunt incluse:
- tipș Israel - 25 euro/pers.;
- cheltuieli personale;
- masa de prânz;
- asigurare medicală;
- taxi Mănăstirea Sf. Sava - 5 euro/pers.;
- plimbare cu vaporul pe Marea Galileii 10€/pers;
- ieșire noaptea la Sf. Liturghie - 10 euro/pers.

Plecare cu avionul din Iași
01 - 08 decembrie
2017

780€

Țara Sfântă

Parohia Toma Cozma

Informații și înscrieri:

Pr. Mărgineanu Mihai - Tel.: 0742.044.844

Detalii pe site-ul parohiei:

www.parohiatomacozma.ro

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

• **Duminică, 12 noiembrie 2017**

08:00 Utrenia și Liturghie

• **Luni, 13 noiembrie 2017**

* **07:00** Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

• **Marți, 14 noiembrie 2017**

* **07:00** Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur, *Lăsatul secului pentru Postul Crăciunului*

• **Miercuri, 15 noiembrie 2017**

* **07:00** Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur,

• **Joi, 16 noiembrie 2017**

* **07:00** Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur,

• **Vineri, 17 noiembrie 2017**

* **07:00** Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur, **10:00** Slujba Sfântului Maslu

• **Sâmbătă, 18 noiembrie 2017**

* **07:00** Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur, întru cinstirea Sfinților Ocrotitori ai parohiei noastre, urmată de pomenirea celor răposați.

* **18.00** Slujba Vecerniei

În cadrul Sfintei Liturghii, care se oficiază zilnic, creștinii pot primi Sfânta Împărtășanie (copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvântare de la părintele duhovnic)

Odată cu intrarea în luna noiembrie, s-au inițiat și pregătirile pentru Hramul "Sf. M. Mc. Ecaterina", 24-25 noiembrie. Vă invităm să ne oferiți sprijinul Dvs. în organizarea sărbătorii noastre. Detalii la Pangarul bisericii.